

DOBA SUROVOSTI

TEKST I CRTEŽ: LUKA ENOH

Jelike bitke su naizgled iza nas. Nakon što je u prethodnim brojevima pokazao kako se piše smak sveta od koga staje dah, Luka Enoh, autor serijala, usporio je radnju kako bismo uživali u ovom novom i čudnom svetu koji je nastao iz apokalipse – makar nakratko, dok se *Gea* ne završi u narednom broju.

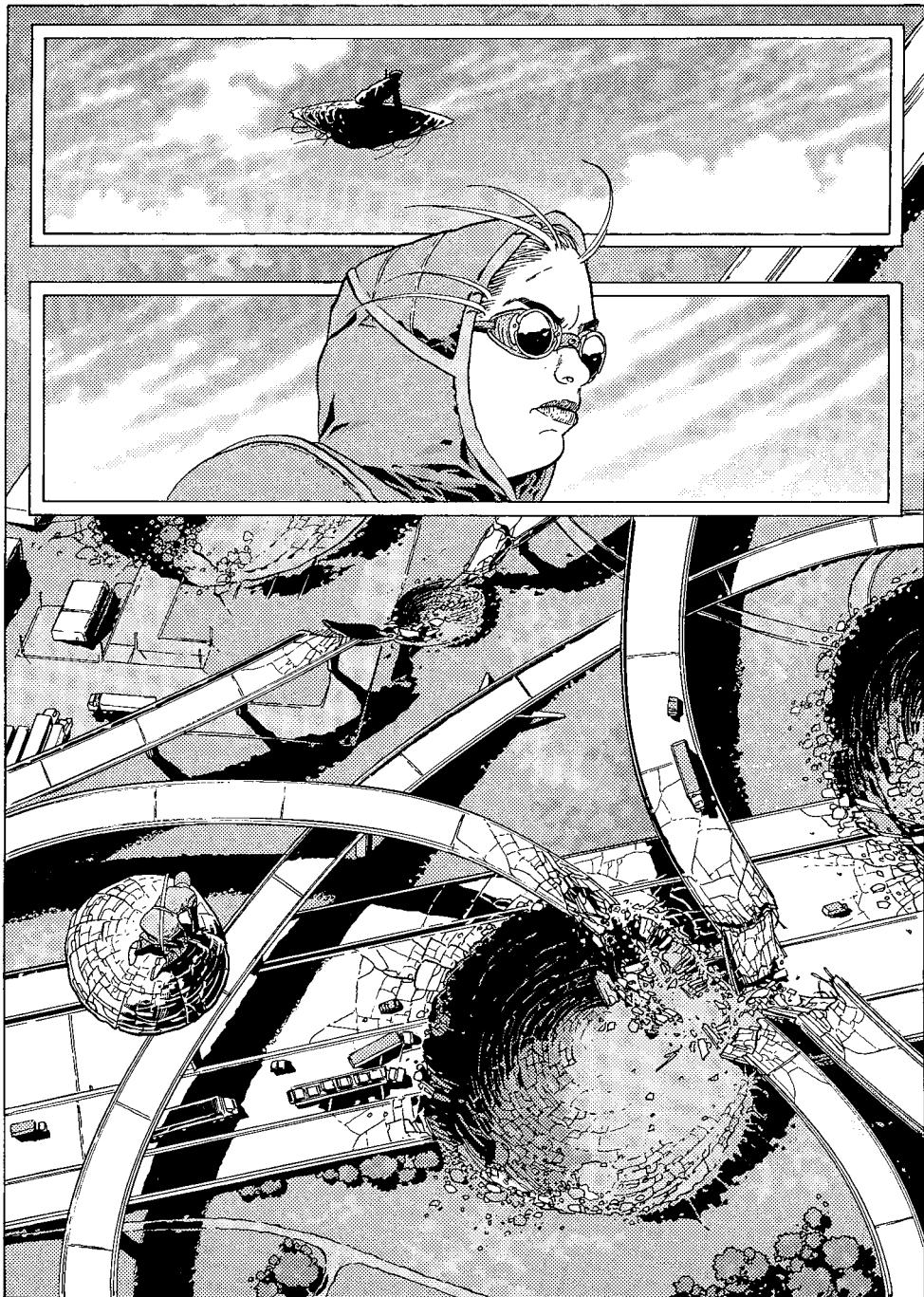
Humora ima napretek, da se nadoknadi to što je u prethodnim brojevima izostao – jer kraj civilizacije ipak nije bio smešan. Ali ispod gegova, kao što je to u *Gei* već običaj, nalaze se veoma gorke teme. Čovečanstvo je skoro istrebljeno, a prezivele čeka ne baš lepa sudska kojoj i sami doprinose. Naime, poslednje tri epizode *Gee* donose nam možda neočekivan, ali ipak sasvim logičan razvoj ličnosti policajca Ahmada al Khatiba, prisutnog još od četvrtog broja serije, od *Majke nasilja*. Poreklom iz Libana, u kome je prošao kroz pakao građanskog rata i izbegličkog logora i ostao bez mlade sestre i ostale porodice, Ahmad se iz ogorčenog pravednika polako ali sigurno pretvara u fanatika. Dok gleda kako ceo svet ide bestraga, kao da ima potrebu da ljudsku bezobzirnost i surovost koju je osetio na sopstvenoj koži prenese na druge. A i što da ne, neprijatelj u Drugom velikom ratu su sami Ćavoli, zatiraci ljudskog roda, protiv njih je svako sredstvo opravdano, zar ne? Istoriju piše pobednik, borba protiv agresora je uvek pravedna, cilj opravdava sredstva... i da li se iko od organizatora bombardovanja Nagasakija ili Drezdena našao pred sudom? U krajnjoj liniji, sudova više i nema, a „velike sile“, oličene u Vrhovnicima, ostavile su nas da se koljemo međusobno do mile volje. Bitno je da njihov multiverzum ne trpi zbog toga, a ko će pobediti u jednom plemenskom ratu ne zanima ih. Cela planeta je u kratkom roku pretvorena u treći svet i nije ni čudo što je Ahmad pomahnila – već je proživeo kako to izgleda kad nikog „gore“ nije briga šta će ti se desiti.

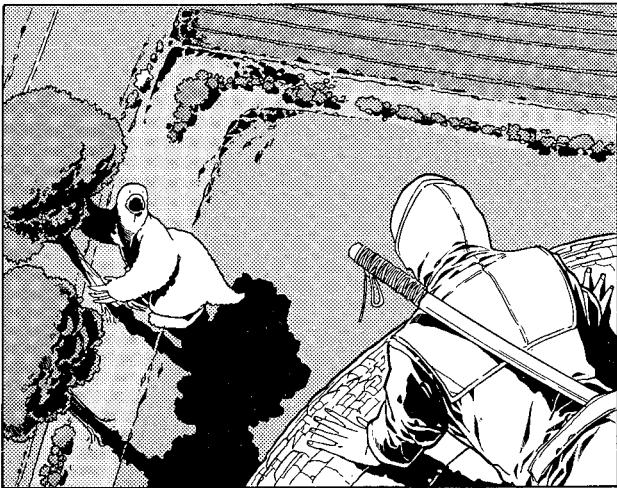
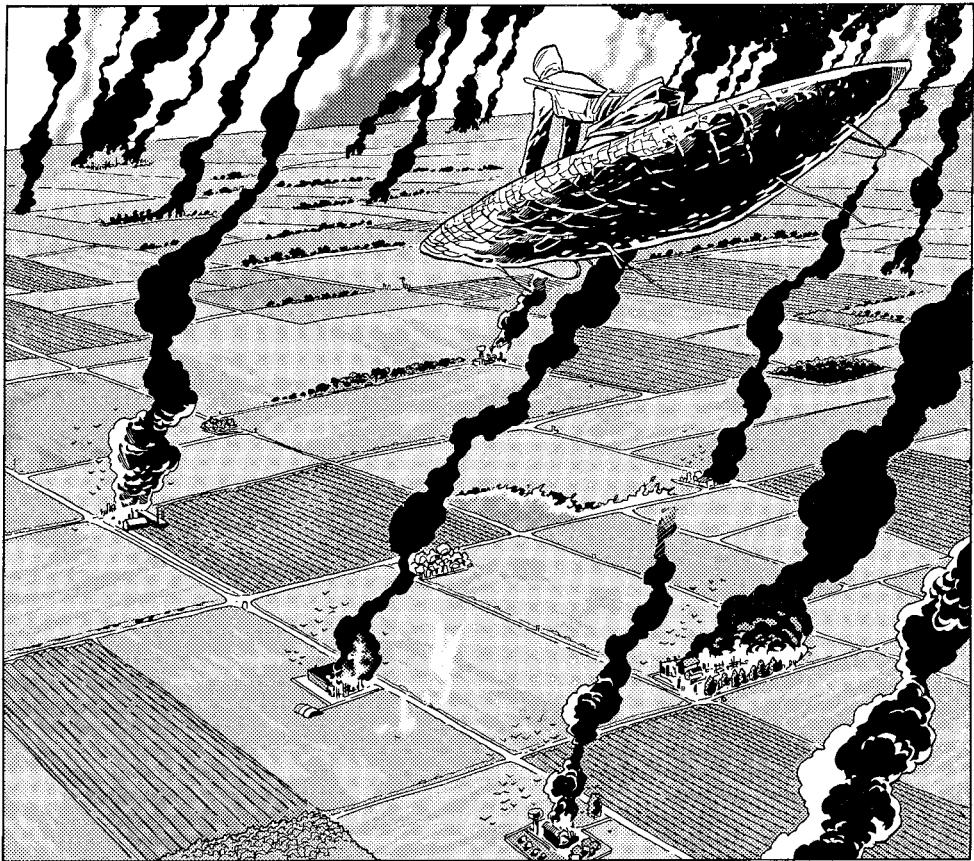
Nasuprot zapovedniku Crvenih glava koji ispred sebe vidi krvav ali jasan put, imamo našu mladu Žaštitnicu, koja pojma nema šta da radi. *Gea* ne želi da bude vođa (i svaka čast

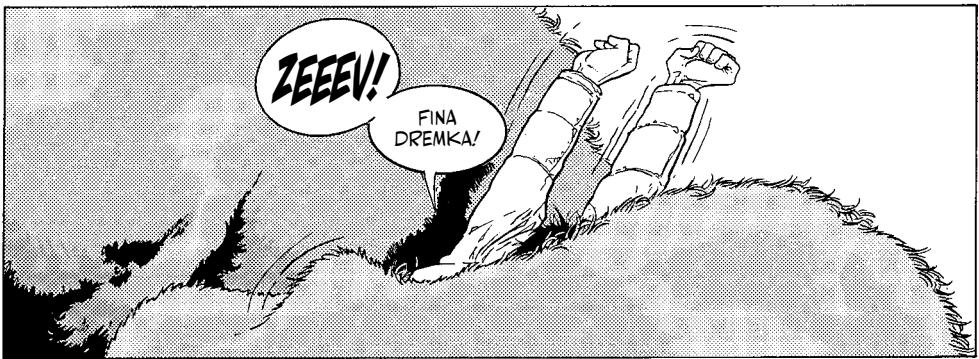
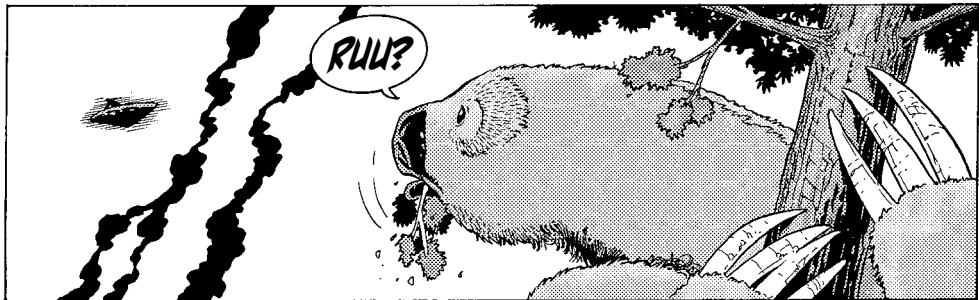
Enohu što je uspeo da kreira lik za koji je potpuno razumljivo zašto se koleba, čak iako smo navikli da u stvarnom životu za vlaštu svi vase), ali nema nameru ni da pusti svoje sunarodnike da padnu u divljaštvo, ili u vojni fanatizam. A Ćavole ne može više da uništi, sve i da hoće...

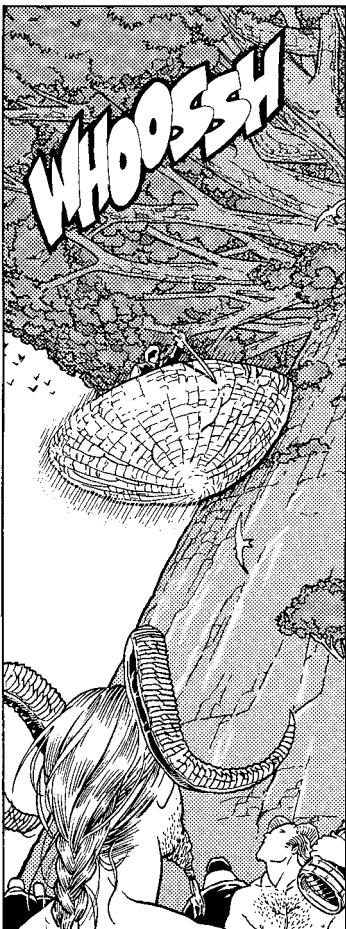
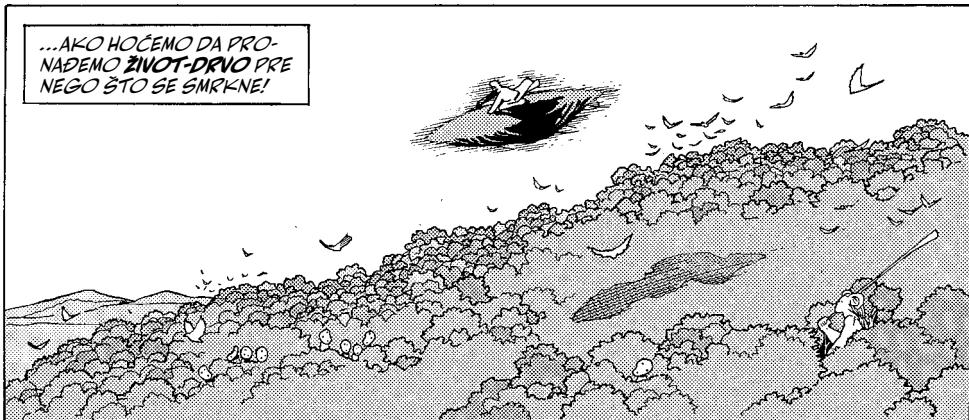
Rat menja ljude, izvlači ono najgrde u njima, jer u njemu prosto nema dobrih ideja, herojskih činova, srećnih krajeva. Rat je takođe neizbežan, videli smo to još u *Poludemom Žaštitniku*. Da su svi položili oružje kao Orlando, koga u ovom broju ponovo srećemo, čovečanstvo bi bilo istrebljeno u potpunosti, ne samo delimično. Orlandovo bitisanje zavisi od toga postoji li neko da se bori umesto njega... ili makar da, kao što i sam kaže, traži puteve koje on ne može. I tako ispod humora nalazimo gorku istinu: s jedne strane, rat je užasan i pravi monstrume od dobrih ljudi; s druge strane, sukoba će uvek biti, a bez njih se civilizacija urušava sama od sebe. Nema dobrih ideja, ni u ratu ni van njega. Mada, dok nas mir laže, zavarava da je sve u redu, u ratu bar znamo na čemu smo, da smo otisli bestraga.

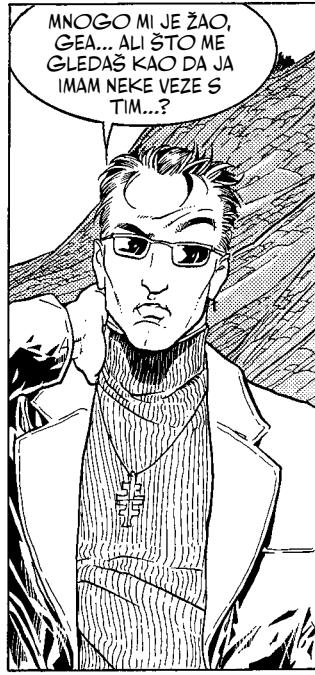
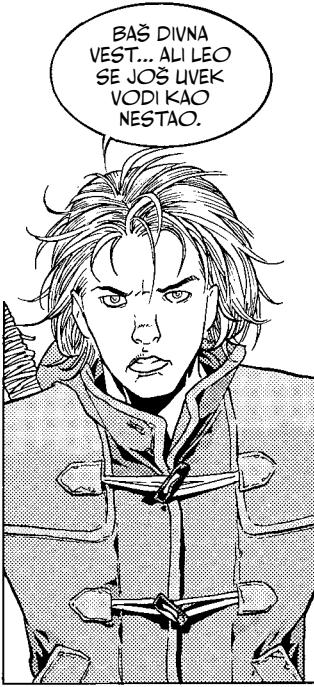
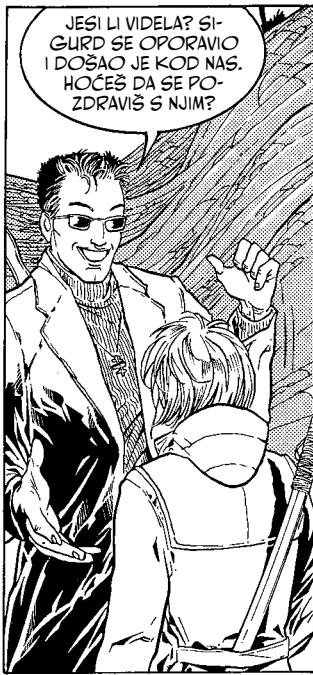
Dok nam druženje sa Geom nije prestalo, pogledajmo časkom i citate iz brojeva 16, 17 i 18. Rodžer Din, za koga se u prošlom broju ispostavilo da je Gein misteriozni Ujak, stvarna je ličnost, naravno – reč je o dizajneru, arhitekti i sve skupa vizuelnom umetniku čija su dela inspirisala Enohov prikaz Limba, a i ovog novog sveta u kome se *Gea* našla. Široj publici je verovatno najpoznatiji po dizajnu omota za albume bendova *Jes* i *Juraja hip*. Za opis Badžinog detinjstva, koji smo takođe mogli da čitamo u prethodnom broju, Enoh je dobio inspiraciju iz tekstova poljskog novinara, pisci i aktiviste Rišarda Kapuščinskog, koji je u velikoj meri uticao na to kako su u *Gei* prikazane posledice rata, a udeo u tome imao je i njegov zemljak i filozof Boleslav Mičinski. Za mnoge „kravavije“ i „fanatičnije“ citate zasluzna je sada već nezaobilazna Biblija... Velike bitke su naizgled prošle, ali za kraj se spremaju još jedna... i dobrih ideja koje će omogućiti srećan kraj za vek i vjekova više nema. Ali šta onda ostaje?

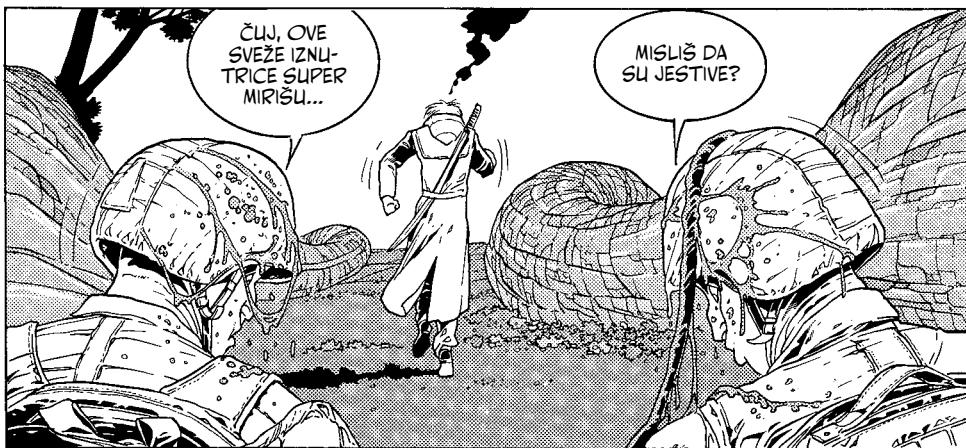
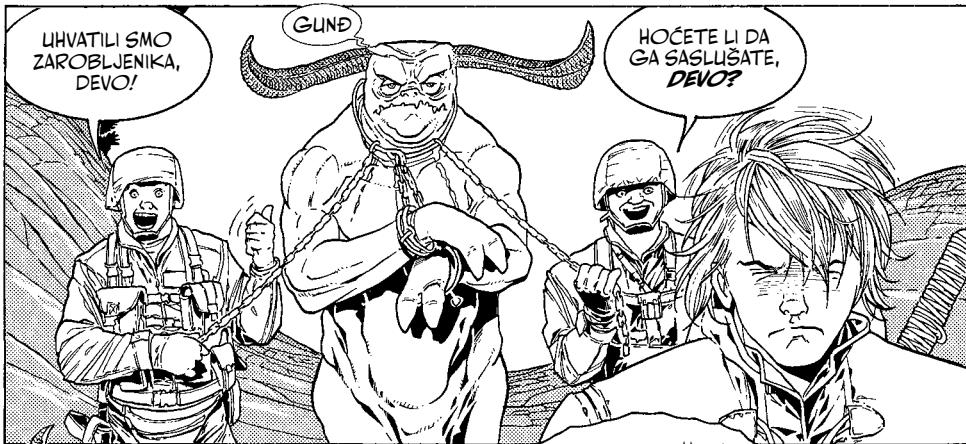

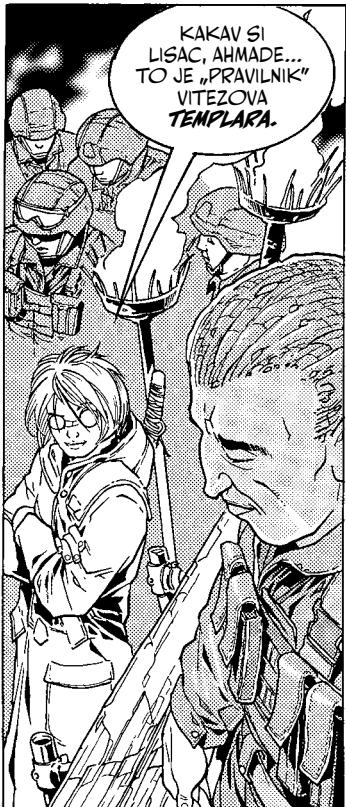

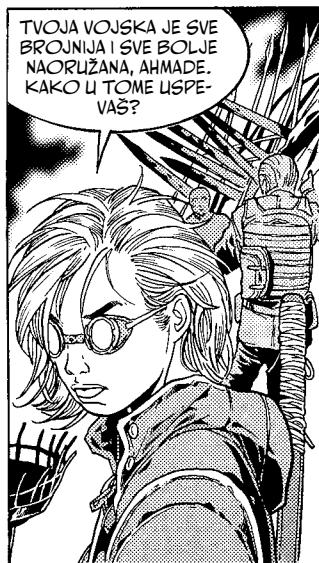
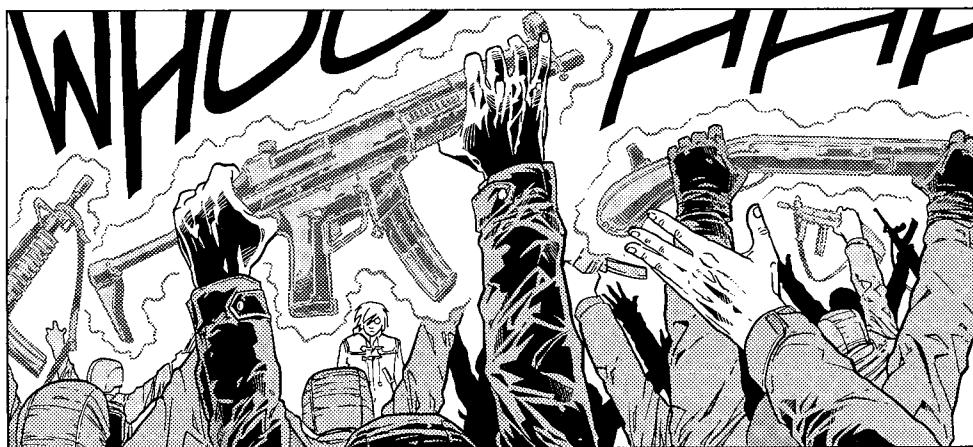

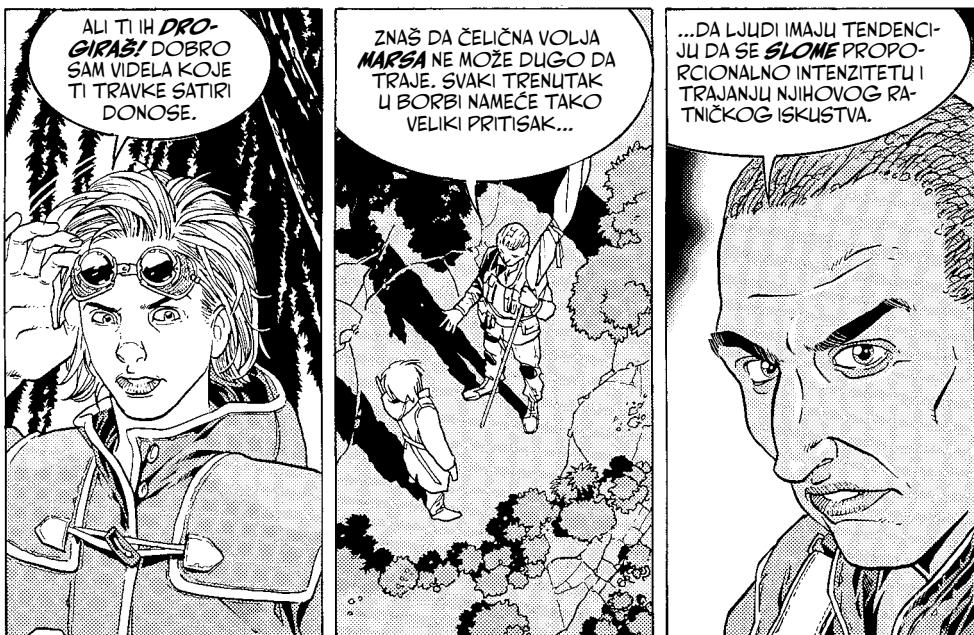
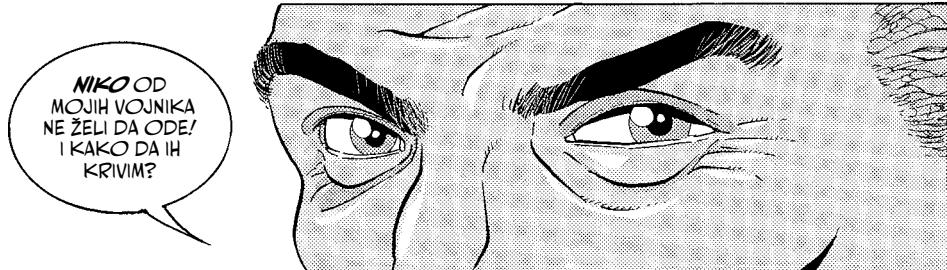

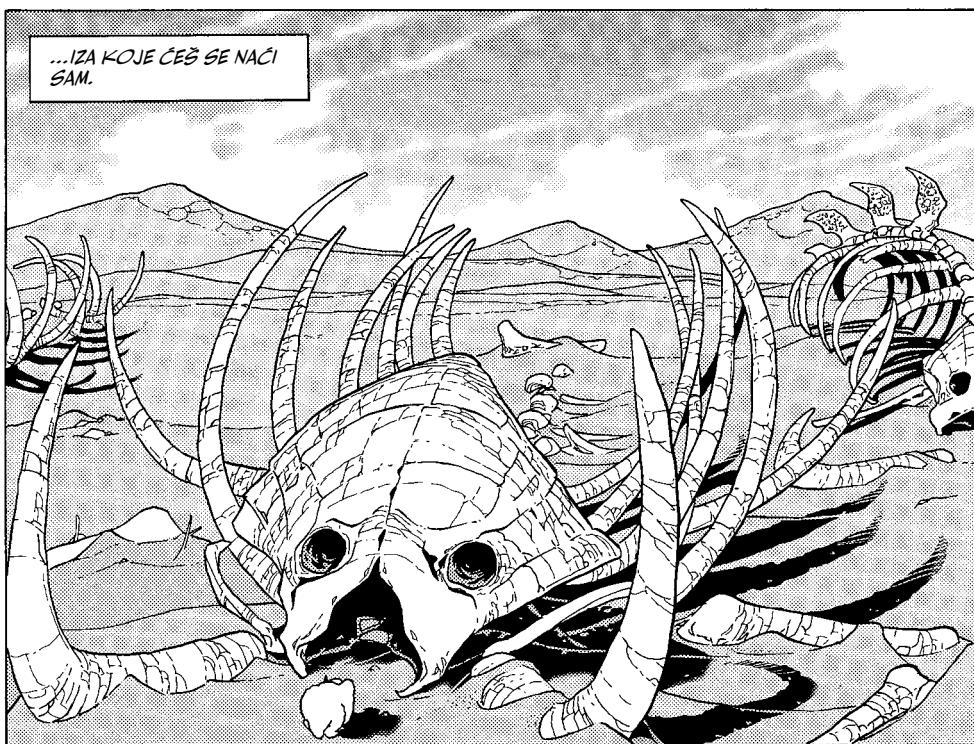

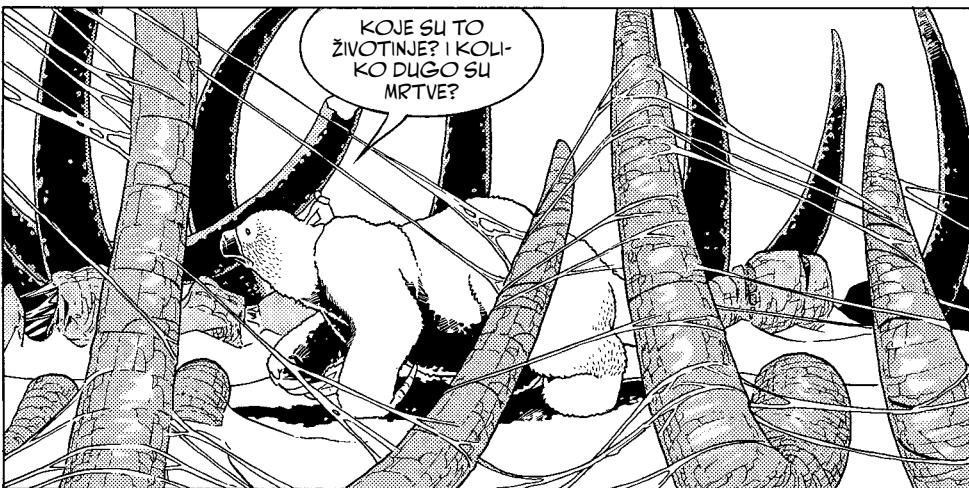

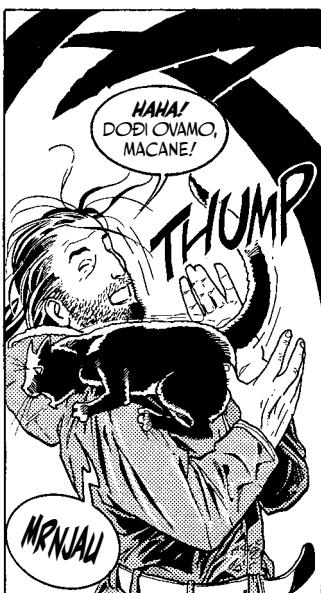
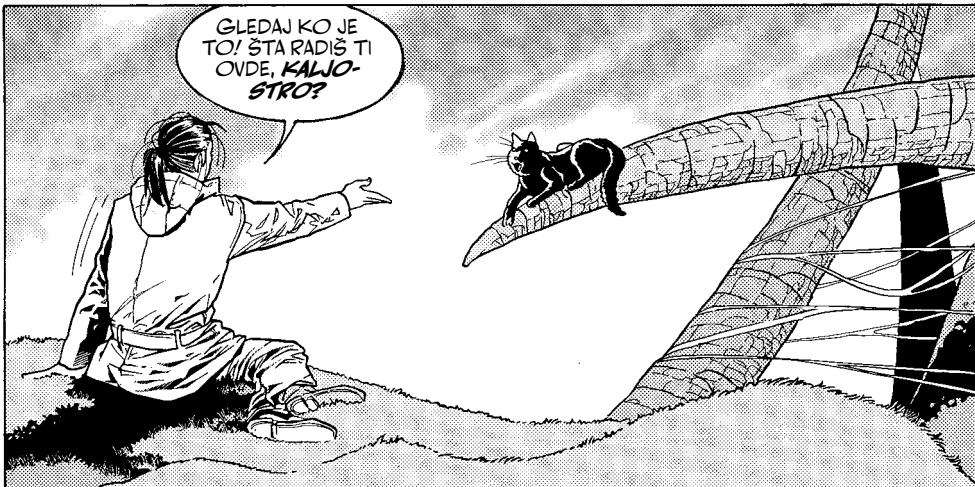

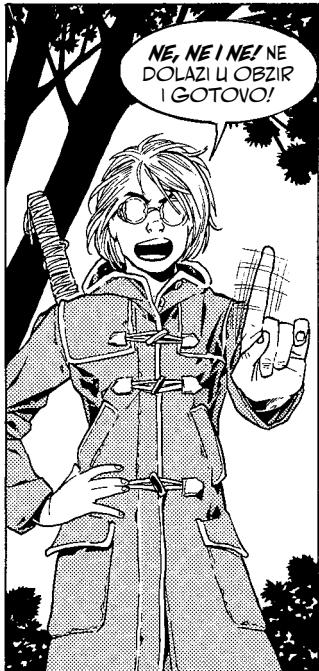

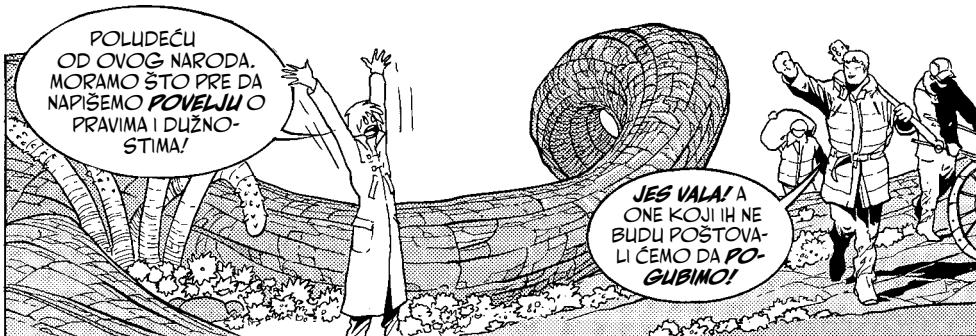

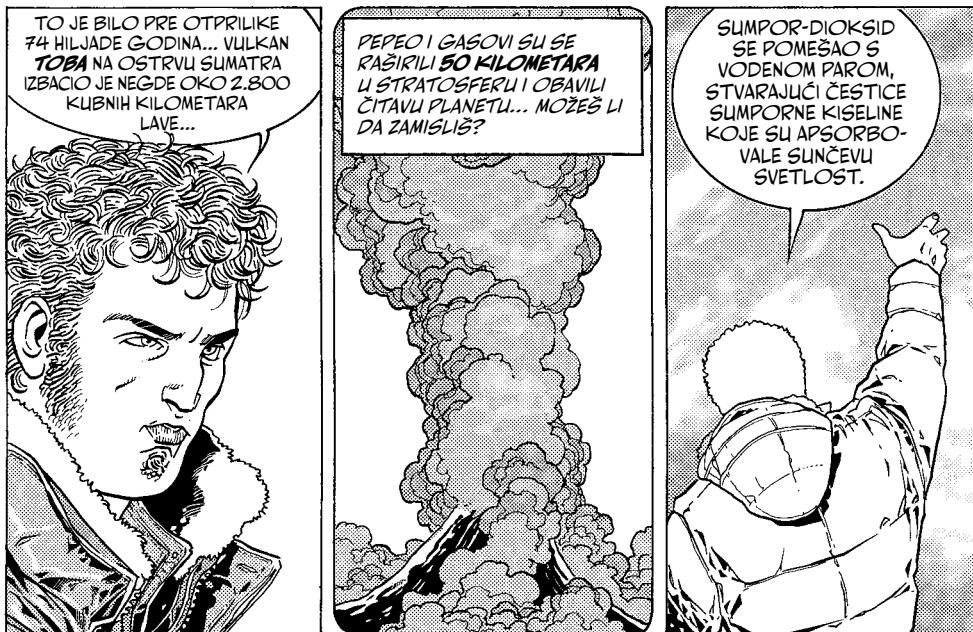

VETAR POKREĆE
TE ZATEGNUTE ŽICE
I PROIZVODI ZVUK
KOJI PODSEĆA NA
ZVUK STRUNA NA
LAUTI.

SAMO NEKOLIKO HILJADA ŽIVIH BIĆA NA
ČITAVOM SVETU PREŽIVELO JE STRAVIČNU
ERUPCIJU TOBE... U NAŠEM SLUČAJU MOŽE
SE PREDVIDETI SMANJENJE GLOBALNE
TEMPERATURE ZA 4-5 STEPENI ZA SIGURNO
JEDNU **DECENIJU**...

